

HŐSÖK NAPJÁRA!

Most, amikor Hősök Napját ünnepeljük, kettős hajtókánk küllő jelentőségűvé válik: Miként kétszer rójjuk le hőseink iránti kegyeletünket és hálánkat minden évben, kétszeresen adozunk Hazánknak és Nemzetünknek vérünkkel is mindig fennállásunk óta.

Csendőrnapunkat a belső ellenség, a bűn ellen folytatott szüntelen harcainkban életüket feláldozott hőseink és hivatásunk vértanúi emlékének szenteljük mindig elsősorban. S a kegyeletes megemlékezésben hűségesen osztoznak csendőrhivatásunkat tisztelő és megbecsülő honvéd-bajtársaink.

Hősök Napján mi keressük fel honvéd-bajtársainkat, és kegyelettel adozunk a Haza külső ellenségeivel folytatott harcokban megdicsőült hőseinknek.

Oh, mert mily sok magyar vér is áztatta drága Hazánk megszentelt földjét! Besenyők, kúnok, tatárok, törökök dúlták évszázadokon át, s a török veszedelem véget sem ért, már is nyakunkon volt a német birtoklási vágy, amely ellen szabadságharcaink egész sorozata folyt egészen a múlt évszázad második harmada végéig. Az úgynevezett művelt Nyugatot védtük pogányok ellen évszázadokon keresztül, s hálából nemzetünket be akarták olvasztani.

Katonanemzet voltunk ősidőktől fogva. Természetes tehát, hogy az első világháborúban nemcsak tábori csendőrséget adott az akkor 33 éves testületünk a hadrakelt seregnek, hanem számtalan tiszt és legénység önként jelentkezett harcoló csapathoz és sok halt hősi halált a becsület mezején. De ott voltak a határszéli orseink, amelyek az 1916-os hadüzenet nélküli keleti és délkeleti betörésekor utolsó csendőrig harcolva egész ellenséges hadosztályokat tartottak fel hősi ellenállásukkal a szorosokban. S hogy a harcoló csapatokhoz jelentkezéssel megritkult és képzetlen népfőlkelőkkel pótoltt csendőrség lementelen volt otthon a bomlasztó áradatot feltartóztatni, az nagyban hozzájárult a Trianonnal végződő megcsönkítésünkhöz.

És a második világháborúban?... Lehetetlen hirtelenjében minden helyet felsorolnunk, ahol patakokban ömlött a csendőrvér. ...

Vajjon tisztában van-e Nyugat és különösen a velünk négy évszázadon át egy államot alkotott nyugati szomszédunk, hogy Budapest és Budavár megdicsőült magyar hősei nélkül hol állott volna meg a modern pogány?...

De feledhetjük-e háború utáni nap, mint nap szaporodó vértanuinkat?...

S most, amikor a véreskarddal mozgosított hadbaszállók, a telek-katonaság, a Nádorfejérvárnál déli harangszóbt szerzők, a gyalog- és lovas-székelyek, a Fekete Hadsereg, a várharcosok, a hajdúk, a kurucok, a 48/49-es honvédek és a két világháború hőseire emlékezünk, megfeledkezhetünk-e az Egri Nőkről és totális háború szülte utódaikról, azokról a hős magyar anyákról, akik öntestükkel védték a bimbózó kis magyaréleteket a kegyetlen szőnyegbombázások közepette?...

Magyar Hősök! Ti átok erőt nekünk, hogy értelmünket, szívünket, hitünket és reményünket el ne veszítsük, míg út az óra, mert

"Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért...!"

-o-o-o-

érly

R I A D Ó .

Négy világtájnak magyar bujdosói,
Készüljetek, a végső "rajta" jön.
Vagy hősi sír lesz szép magyar hazánkból,
Vagy szent szabadság az ősi rögön.
Ne leljen nyugtot, se nappalt, se éjjelt,
Hinek füléhez nem jut el a szó!
A magyar anyák halálsikoltása-
A kürt helyett most ez a riadó!
./.

Készüljetez, mert hajnalunk dereng már,
 A rab szülők felénk tekintenek,
 Zord börtönüknek köpadlózatára
 Bennünk remélve könnyet ejtenek.
 Nincs nyugtuk, álmuk, oly mély a vég csendje,
 Vihar előtti, tetterre biztató,
 Ott künn a hajnal bitófákat ácsol,-
 A kürt helyett most ez a riadó!

Hitünk fegyvere tehet még csodákat,
 Ha honszeretet lesz az atomunk.
 Egyetlen szent cél ragyoghat előttünk:
 Szabaddá tenni rabbá lett honunk.
 Hol annyi hős állt, ha kellelt a gáton,
 Szabadságunkért folyt a véradó,
 Hogy hős fiait szabad anva szüljön;
 A bilincs-csörgés lett a riadó!

A sárbatiport krisztusi keresztfa
 Mutassa útunk, vezesse kezünk!
 A nemzeteket rázza hittudatra,
 Az indulásnál hadd ölelkezzünk.
 A végső harc jön, ég és föld megremegnek,
 Krisztus pöreiben ítél a bírő,
 Igazságot tesz felettünk az Isten,
 Amen-t dörög az égi riadó!

-o-o-o-

Hajjas István.

RITKA BALÁZS CYÓZELNE.

(folytatás)

-Hogyan állnak ma otthon a különböző szervezkedések? -Érdekte egy alkalommal a gazda.

-Voltak engedélyezett és a törvények által tiltott szervezkedések. Előbbiek elé senki akadályt nem gördített, utóbbiakat a hatóságok közegek útján ellenőrizték és megakadályozták, a szervezkedésben részesek ellen eljártak. -Felelte tömören Ritka.

-No lássa, mégis csak helyesebb itt. Nem az urak, meg a papok diktálnak, hanem mindenki azt teszi, amit akar, fontos, hogy adóját fizesse és kötelmeinek eleget tegyen. Az állam itt nem avatkozik bele senki magán ügyeibe. Mindenki annak a pártnak a tagja, amelyiknek akar. Egy ilyen gazdag állam nem fél senkitől. De nem is akar itt senki semmit felforgatni. Ha új eszmék jönnek, annak is lehet hódolni és a clubokban meg lehet tárgyalni, sőt annak kifelé és befelé az állam vezetői is adnak hangot. Ha valamit meg kell javítani, még ha -új eszme alapján is- meg lesz javítva a kor és új eszme követelményeinek megfelelően. -

-Igaz van, de csak részben. Mert otthon nálunk nem az urak és papok diktáltak, a törvényeket nem az urak, hanem a parlament alkotta. A parlament tagjait viszont a nép széles rétege választotta. Voltak azok között urak is, de munkás és paraszt is. Es bár újdonsült vagyok itt, de nem hinném, hogy mindenki azt teheti, amit akar. Mert akkor hova jutna az állam? Az állam nálunk is csak olyan egyesületeket tiltott különösképpen, amelynek eszméi, tagjainak működése veszélyeztették az állam, a kialakult társadalmi rend, a szabad vallás gyakorlását. Egyszerű a meglévő rendet fel akarták forogtatni. Ez ellen pedig kell, hogy minden állam védekezze. Nelyik, hogy... Mit szólna pl. ha én most azt mondanám ez a farm, mely az Oné, Ön re... te be, dolgozott benne, törvényt fektette bele, holnaptól kezdve az e minden kárpótlás nélkül, mert én egy új eszmének vagyok a híve... egyesületünk az egyenlő vagyon-elosztást tűzte ki többek között... ául. Ugy-e tiltakozna ellene és menne igazát megvédeni az arra... letékesekhez?

Ha valami új korszak jött, azt nálunk is meg lehetett beszélni, sőt, ha voltak jó oldalai, máris tanulmányozták hozzáértők és alkalmas módon, a mi viszonyainknak megfelelően alkalmazták is. Nem egy ilyen vonatkozásban a mi kicsiny Hazánk, a nagy nyugati államokat is megelőzte okos, helyes, korszerű és szociális rendelkezéseivel. -

-Igaz van, de pl. a ma világszerte kedvelt, ép a legszegényebb, a legelesettebben segíteni akaró, a nyomorból kiemelni igyekvő, az emberi egyenlőséget megvalósító eszme az Ön állítása szerint tiltott kellett hogy legyen. Pedig ez az új eszme csak jót akar. Megakadályozta a szülőknek ép a nagy ellentéteket ember és ember között. Fel

akar emelni, hozzáférhetővé akarja tenni a tudás minden fokát mindenki számára. Eltörölni a nagy vagyoni ellentéteket. A munkásnak emberi megélhetést biztosít munkája után. Száz és száz j6, szociális gondoskodást vezet be. Gondoskodik a sok gyermek neveléséről, a munkaképtelen öregek gondtalan életéről stb. stb. No, de nem akarom minden előnyét itt most felsorolni... Röviden: a világ népeinek sorsát változtatja meg, azok javára, előnyére. -

-Ezek nem új eszmék. Ezeket 1900 évvel ezelőtt hirdette már Krisztus. De ahogy akkor csak kevesek fogadták el és még kevesebben követték gyakorlatban, most, mind új, emberek által kitalált eszmék lettek a köztudatba dobva, de amint azok akkori célja tényleg a világ megváltoztatása volt, most ezek egyesek, a párt tagjai hisz részének egyéni érdekeit akarja szolgálni és ezek arra j6k, hogy az elégedetlenséget felébressze, ha megvan szitsa és ezáltal mindenütt a meglévő rendet, rendszert felforgassa.

Gondolja át az előbb mondottakat, tanulmányozza elfogulatlanul a tényeket, ott, ahol ilyen új eszme él és rá fog jönni, hamis az egész. -

-No, most erről nem vitatkozunk tovább, majd máskor, ha megint időm lesz.

-.-

Két év is eltelt anélkül, hogy erről a témáról újból szó esett volna. Ritka Balázs várta az alkalmat, de gazdája szinte félve kerülte annak még érintését is. A munka ment rendesen. Ritkának már úgy beleélték magukat az idegen környezetbe, szokásokba, mintha csak a Tisza táján gazdálkodtak volna. A szorgalmuk, lelkiismeretes, mindennek utána járó és utána néző gondoskodásuk eredményeként a tanya hozamamegnőtt. A gazda már csak havonként jött nézni, ellenőrizni a munkálkodást.

Egy csendes nyári estén, vacsora után megint nagyobb diskurzus fejlődött ki, de ezuttal nem várt fordulattal.

-Volna egy ajánlatom az Ön számára - szólt a gazda. - Még pedig az: vegye tőlem bérbé ezt a tanyát. Nekem annyira a dolgom, felügyelni, ellenőrizni valóm a másikon, nem tudok mindennek eleget tenni, családom sincs és nem vagyok már fiatal sem. Maga érti a dolgát, a gyerekek is lassan már belenőnek, lesz segítségé is. A béren nem veszünk össze. -

-Nincs nekem pénzem, anélkül meg nem lehet gazdálkodni. -

-En adok azt is, ugyanolyan kamattal, mintha bankból venné. Én is semmivel kezdtem 20 évvel ezelőtt, ma szép vagyonom van. Szorgalmával, hozzáértéssel Ön is tud valamit összegyűjteni és így talán kárpótólva lesz anyagilag amiatt, amit otthon elveszített. -

-Az Ön utmutatása szerint és a hazai tapasztalatokkal gazdálkodtam én csak itt, kérdéses, ha a tanya minden gondja rám nehezedik, meg tudom-e állni a helyemet. Nem szeretném, ha Önt is károsodás érné jósága, segíteni akarása mellett amiatt, mert én nem teljesen az itteni viszonyoknak megfelelően gazdálkodom önállóan. -

-Emiatt se legyen gondja. Időnként majd ellátogatok ide, vagy sürgős esetben Ön keres fel engem és megbeszéljük közösen az időszerű teendőket. -

-Öszintén szólva nem értem az Ön nagylelkűségét, hogy annyira meghízik bennem, miszerint egy tekintélyes jövedelméről is lemond a mi javunkra. -

-Pár évvel ezelőtt mi egy beszélgetést fol tattunk, amikor Önnek csupa velem ellentétes nézete volt. Kezdetből fogva figyeltem munkáját, szorgalmát, lelkiismeretességét. Ezekben nem volt hiba. Így már akkor elhatároztam, alaposan utána járok azon dolgoknak is, mely-nél szögesen ellentétes volt a nézetünk. Én sokat olvastam, tanultam, különféle nemzetek fiainak a kérdés megvilágítására vonatkozó írásait.

És ma én is azt állítom, amit Ön. Én tévedtem. Engem meg-tévesztettek a cifra, hangzatos jelszavakkal, üres tartalomsilánysá-gukkal, a valóság elferdítésével. Már régen otthagytam őket. Kiábrándul-tam, kigyógyultam. És a helyes gondolkodásra az Ön ellenérveiből kiindulva a sok olvasás, tanulás vezetett. Köszönöm Önnek! -

A beszélgetést, az önvallomást egy hosszú, meleg kézszorítás zárta le, amikor is két mag ar csillogó szeme, acélos marka pecsételte meg a ki nem mondott szavakat, fogadalmat.

-.-

A napokban tudtam meg mindezt Ritka Balázs ritkán érkező leveleiből.

A HŰSÉG JUTALMA.

A faluban mindenki Ferinek hívta, ezért én is így nevezem azzal a tisztelettel és megbecsüléssel, amellyel a falu.

Az érdekes az volt a dologban, hogy a Feri közmegebecsüléséről mindenki tudott a faluban, csak éppen ő nem, vagy legalább is viselkedésével nem árulta ezt el. A falu köztisztelőt még a "falunyelve": az öreg Katinéni sem tudta megcsorbitani rosszjátságával. Nehéz dolga is lett volna annak, aki arra vetemedt, hogy Feri becsületét a nyelvére veszi, mert az patyolat tiszta volt. Termete pedig hasonlított a mesebeli daliakéhoz. Feri volt a faluban a legénybíró és minden bál alkalmával a főrendező. Ennélfogva a falu természetesnek tartotta azt is, hogy a falu legszebb leányzójának: Sáríkájának udvarolt. Amikor a szerelmes pár - úgy vasárnap délután - végig ment a fő utcán, sokan nagyon összeillőnek találták őket és gyakran elshant mellettük a szó: szép egy pár!

Nem lett volna semmi baj az esküvő körül sem, de Feri megkapta a katonai behívót. Büszke volt ugyan arra, hogy őt is alkalmásnak találták a nemzet szolgálatára, de amikor eszébe jutott Sáríkája, el-elfacsarodott a szíve. Ettől az időtől kezdve gyakrabban felkereste Sáríkáék ablaka alatti kis lócáját, ahol nem sokáig kellett várakoznia... Beszélgetésük fund mentuma mindég ugyanaz volt: az ismételt fogadott örök hűség, a becsület lakat alatt tartása mindkettőjük részéről, amíg Feri távol lesz a falutól.

Hamarosan beköszöntött az ősz és a katonának bevonuló fiatalokat a fél falu bucsuztatta a vasutállomáson.

A levelek lassan szaporodtak Sáríka féltve őrzött dobozkájában, miközben elérkezett a karácsony, melynek éjféli miséjén Sáríka és Feri együtt hallgatták a mennyei szöveget. Ez a viszontlátás megerősítette bennük a jövőbe vetett reményüket.

Az egyik májusi délután Sáríka édesapja úgy intézkedett, hogy kocsival kimegy a határba zöld lucernáért és magával viszi Sáríkákat, aki a teheneknek hazaviszi majd a lucernát a szekérral, ő pedig folytatja a kaszálást.

Ugy is történt... A kocsioldalt megrakták lucernával, Sáríka felült a tetejébe és elindult hazafelé a lőfogattal. Egyik kedves szorakozása volt az ilyen egyedüli kocsilázás. Rosszra soha nem gondolt, hiszen úgy ismerte a két ló, hogy egyetlen szavára a lejtőn is megálltak. Ezzel hálálták meg a kis gazdaasszonyuknak a sok cukrot, kenyeret, melyekkel Sáríka kedveskedett nekik.

Már túl voltak a fele uton, amikor az egyik utszéli bokorból hirtelen felrebbent egy csomó seregély. A lovak megbokrosodtak, elkapták a zablát és eszeveszett vágatába kezdtek. Sáríka kétségbe esve rángatta a gyeplőt, de a megvadult két ló még arra sem engedelmeskedett most. Sáríkával egyet fordult a világ... Marjai elernyedtek és a következő pillanatban eszméletlenül dűlt hátra a lucernára. Amikor visszanyerte eszméletét, furcsa látvány tárult elé: Egy csendőr vizes ruhával dörzsölte az arcát, míg a másik a lovak zabláját fogta. Erezte, hogy elpirult, szinte lángolt az arca. A csendőr mosolyogva biztatta: Túl vagyunk a veszélyen Sáríka! Nincs már semmi baj! Ezután kezébe vette a gyeplőt és szólt társának, hogy a kerékpárokat tegye fel a kocsira s ő is üljön fel.

A faluban megbánulták a lucernás kocsin ülő két csendőrt, de ámult Sáríka édesanyja is, amikor kaput nyitott nekik.

A történetek éppen elegendők voltak ahhoz, hogy Katinéni nyelve megeregjen, minek folytán sok rossz hír járt a faluban szájról-szájra. Amikor pedig Katinéni a saját fülével hallotta, mikor egy csendőr - biztosan a kocsin ülők egyike - az utcán köszöntötte Sáríkákat, sőt még egy-két szívelyes szót is váltottak, az egész falu Sáríka közeli esküvőjéről fontoskodott. Természetesen az a bizonyos csendőr vezetői oltárhoz.

Ilyen hangulatban találta Feri a falut, amikor aratási szabadságra megérkezett. Még az édesanyjának sem hitt, úgy katonásan összeszedte magát és bekopogtatott Sáríkáékhoz. Amikor benyitott, még a lélegzete is elállt: Egy csendőr Sáríka édesapjával beszélgetett. Csak annyi ereje maradt, hogy köszönjön és behuzza maga után kívül az ajtót. Sáríka, mint a szélvész, úgy rohant utána, kiabálta a nevét is,

de Feri se hallott, se látott, futott egészen hazáig.

-Hát valóban igaz- ismételtette magában, amikor belépett a kiskapujukon. Arra már gondolni sem tudott, hogy a csendőr nem a Sárika jóvendőbelije. Arról pedig sem katinéni, sem a falu nem beszélt, hogy a csendőr két süldő megvétele ügyében beszélt Sárika édesapjával. Arról is hallgatott mindenki, hogy a Sárika két ismerős csendőrt - a szolgálat érdeke folytán - már hónapokkal előbb hét vármegyével messzebb áthelyezték. Így Feri az általa látottak és a szájról-szájra járó hírek után, azok mérlegelése nélkül alkotta meg hirtelen drámai ítéletét. Többé nem mutatkozott a faluban a szabadságos ideje alatt.

Sárika már vagy féltucatnyi levelet küldött Ferinek, de választ nem kapott egyre sem. Így kénytelen volt pontot tenni levelezésének a végére.

Csak Sárika édesanyja tudta, hogy milyen szomorú napok virradtak az ő egyetlen lányára. A falu népe pedig meggyőződött arról, hogy Sárika mindennap egy fokkal halványabb lett. Szegény lányka, sürgette az időt karácsonyig, de fájdalmasan csalódott. Ferit nem láthatta még husvétkor sem, mert nem ment haza szabadságra.

Telt, mult az idő s hírt sem hallott Feriről, úgy képzelte, hogy Feri talán meg is nősült azóta.

Sárika szomorúságával egy időben az országbán is szomorú hírt közölt a napi sajtó...Egyre több sebesült katonára érkezett az orosz frontról. Sárika üres óráiban elgondolkozott a sebesült katonákról, főként sokat gondolt Ferire: hátha az is közöttük van? Egy vasárnap délután sok mindenről beszélgetett édesanyjával, majd rátért a sebesült katonák érkezésére. Amikor meggyőződött arról, hogy édesanyját érzékenyen érinti ez a kérdés, megkérdezte tőle, hogy mit szólna hozzá, ha jelentkezne ápolónőnek? -Hát ugyan mi jut eszedbe! - válaszolta az édesanyja, bágyadt szemeit lányára csüggesztve. De nyomban megbánta még ezt az egy-két ártatlan szót is, mert érezte, hogy lányát Feri emléke kísérti.

-Magyon egyedül érezném nélküled magamat - folytatta halakán, miközben arra gondolt, hogy lánya egészségének a levegő és környezet változás valószínű jó tenne.

-Ha komolyan gondolod, beszéllek édesapáddal.

Alig egy héttel később Sárika elbucuzott szüleitől és az egyik vidéki város állomásán egy vöröskeresztes ápolónő fogadta.

Sárika távozásáról még alig ült el a hír a faluban, amikor egy napon Katinéni nagy lelkesedéssel berontott Sárika édesanyjához.

-A Feri...kezde levegő után kapkodva - a Ferit láttam hazajönni. Az arcáról felismertem, biztosan ő volt, hanem a ruha rajta egészen bizonyos generálisé. Mard volt az oldalán, patyolat fehér keztyű a kezén, fején meg olyan kalap-sapka féle, mint a csendőr tiszt-helyettesé. Ugy nézett ki, mintha pingálva lenne.

Nagyon sokat beszélt még Katinéni Feriről, mire a két asszony végül is kibogozta, hogy Feri csendőr lett, amiről a falu a következő napon meg is győződött.

Hazánkon végig dült a háború. Feri a század megmaradt részlegével a Czaz közelében létesített baraktáborba került, ahol szív-fájdalommal vette tudomásul, hogy a háború befejeződött és hazája a kommunizmusnak esett áldozatul.

Az egyik reggelén a század parancsnoka közölte, hogy a Czazba menekült mag ar kórházat haza-telepitik s felszólította őket, hogy aki akarja, kövesse Czazba, hol segítséget fognak nyújtani a haza kívánczob sebesült katonák elszállításához.

A legénység egy-emberként követte parancsnokát Czazba, ahol a kórházi főorvos utasítása szerint hozzákezdtek a sebesült egyének szállításhoz, közelebbi elhelyezéséhez. Feri éppen az egyik sebesültet cipelte karjai között s fektette a szobában lévő hordágyra, amikor egy ápolónő hozzá sietett! Az ápolónőre pillantva boldog örömmel felkiáltott:

-Sárikám! Édes kicsi Sárikám! -

-Feri! Feri! Istenem! - kiáltott fel Sárika, örömkönnyeit törölgetve Feri karjai között.

-o-o-o-

B. 76.

Ezton köszönettel nyugtázzuk az Ön.....hozzájárulását a B.D.-re

AHOGYAN MI LÁTJUK.

Az elmúlt négy hét folyamán döntő események játszódtak le nemcsak Európában, hanem Távolkeleten is.

Németország nyugati része, amelyet az U.S.A., Anglia és Franciaország tíz esztendőn át megszállva tartott, f.évi május 5-én visszanyerte teljes állami önállóságát, mint Német Szövetségi Köztársaság. Május 9-én pedig 15. tagállamként az Észak Atlanti Szövetség (NATO) szervezetébe is felvették. Ugyanezen időben a szovjet emlegetett és a Szovjet által mindenáron megakadályozni szándékolta párisi egyezmények is életbe léptek, mert azok alapján katonai szövetséget kötött 15 állam a parlamentjeik által törvénybe iktatott szerződési ömányokat kicserélte.

Mára a nyugati államférfiak bölcsességének, nem sikerült hozni a német-francia viszonyt sem elmergesíteni. Dr. Adenauer, a Német Szövetségi Köztársaság ősz Kancellárja és Pinay, Franciaország Külügyminisztere a Saar-kérdésben is megegyeztek s így a két nagy nyugateurópai nemzet között nincs többé komoly ellentét. Ennek dokumentálására a franciák a Párisban május 8-ra tervezett 10. évi győzelmi ünnepeket - Németország iránti tapintatból - nem tartották meg.

Az új német hadsereg felállítása megkezdődött és ezideig 200.000 fő jelentkezett önként katonai szolgálatra.

Szovjet-Oroszország késznek nyilatkozott a Német Demokratikus Köztársaság (a Szovjet által megszállva tartott Keletnémetország) kommunista kormányával külön békét kötni.

F.évi május hó 15-én meglepetésszerűen és nagy gyorsasággal Wienben az U.S.A., Anglia, Franciaország és a Szovjetunio Külügyminiszterei aláírták az osztrák államszerződést. A szerződés tartalmáról lapunk zártkör még nem értesültünk, így azzal behatóban foglalkozni ezidő szerint nem tudunk. E szerződés 16. §-ról - amely az Austria területén élő menekültek lényes hazaszállításáról intézkedett volna - Pinay francia külügyminiszter az előzőleg tartott minisztertanácsban úgy nyilatkozott, hogy erről a szegyetlen teljes szándékról az orosz megbízottak lemondtak. Annyi bizonyos, hogy a wien-i tárgyalások alkalmával a Szovjet delegáció tagjai feltűnő engedékenységet tanúsítottak s ennek folyamánaként sikerült oly g. orsan e szerződés aláírása. Azonban, hogy mi rejlik e mögött a feltűnő engedékenységek mögött, azt majd a későbbi idők mutatja meg. Már is hírek vannak arról, hogy egy nagy orosz delegáció utazik Belgrádba a jugoszlávokkal való tárgyalások végett, ami arra enged következtetni, hogy a Szovjet egy semleges blokkot akar létesíteni a nyugati egységbe tömörült államok és az általa megszállva tartott területek között, amelybe szeretné bekapcsolni Jugoszláviát és Németországot is. Reméljük azonban, hogy ezt a tevékenységet a nyugati szabadvilág vezetői is jól látják és nem ugranak bele az orosz újabb csapdáiba. Annak elfogadásával a nehezen elért nyugati egység is veszélyeztetve volna.

Jáva szigetén, Bandungban, április 17. és 24-e között megtartották a világ-történelem ezideig legnagyobb méretű konferenciáját, amelyen 29 ázsiai és afrikai állam kiküldöttei vettek részt kb. 1.300 millió ember képviselésében. Az értekezletre a Szovjetunio nem kapott meghívást, pedig ázsiai nagyhatalom, de Törökország igen. A Kreml urai pedig nagy reménységgel készültek erre az óriás méretű összejövetelre, amelyen kitűnő alkalom kínálkozott volna propagandisztikus szövegeik hangoztatására.

A konferencia főként a gyarmatosítás ellen irányult, foglalkozott gazdasági vonatkozású kérdésekkel is és a világbekegyesítésének lehetőségeit tárgyalta. Ceylon miniszterelnöke megnyitó beszédében megőlyegette Moszkvát, hogy a megszállva tartott közép és kelet-európai államokat gyarmatként kezeli ugyanugy, mint egyes európai államok, Ázsia és Afrika gyarmatosított népeit. Az iraki fődelegátus pedig kihangsúlyozta, hogy a kommunizmus a gyarmatosítás egy újabb formája, amely minden eddigi hasonló törekvéseknél veszélyesebb, sőt halálos. Sajnálatos, hogy eddig még ezt az igazságot egy európai államférfi sem merte a Kreml urainak nyíltan megmondani.

Résztvett ezen a konferencián Tcsu-En-Lai, Vörös-kina miniszterelnöke is, aki időközben hajlandónak nyilatkozott távolkeleti kérdésekben az U.S.A.-val tárgyalásokat kezdeni. Vajjon nem ez az oka a Szovjet európai engedékenységének? Nem tetszhet ugyanis az,

hogy Vüröslina nélküle és önállóan tárgyalásokat kezd a Távolkeleten és éppen az U.S.A.-val, mert hiszen éppen azt akarta elérni, hogy ez utóbbiak háborúba keveredjenek s aztán majd kellő időben közbeléphet- sen az események saját javára való eldöntése végett.

Eisenhower elnök Vüröslina tárgyalási készségére vonat- kozólag a szokásos sajtóbétkezleten kijelentette, hogy a közvetlen tárgyalások Pekingel lehetségesek.

Negállapíthatjuk, hogy döntő stádiumba jutottak a világ- események és, ha a nyugati szabadvilág vezetői a kommunista engedékeny- séget és tárgyaló készséget a saját javukra felhasználni tudják, úgy megteremthetik a valódi világbéket, amelynek függvényeként elkövetkez- het Hazánk felszabadulása is.

-o-o-o-

KIDERÍTETLENÜL MARADT BÜNCSELELMÉNY NYOMOZÁSA.

Ófehértó községben egyik ottani lakos vegyeskereskedő bórpinceszéjének lakatját 1936. év tavaszán ismeretlen tettesek álku- lcsal kinyitották és onnan 3 hordó pálinkát (hordónként 50 liter) 450 pengő karórtékban ellopták.

Az ügyben a baktalórántházai Őrs a nyomozást lefolytat- ta, de az, valamint több pótnyomozás is eredménytelen maradt.

Az említett év nyár n lettem a nevezett Őrsre helyezve, mint v.t.őrn. öpkh.-nak. Szeptember hónapban az öpl. szolgálatba vezé- nyelt a fentírt eset nyomozására. Az addigi nyomozás -pótnyomozások- jegyzeteit átadva azt is közölte velem, hogy ez ügyben már 12 esetben folyt nyomozás eredménytelenül.

A jegyzeteket Tóth os. jt. -al áttanulmányoztam, de azok alapján nem sok eredményre volt kilátás. Majd kerékpáron az ügy nyo- mozására szolgálatba indultunk. Már három napja pihantunk Ófehértó községben eredménytelenül. A szá bajhozható gyanúsítható személyekre semmiféle terhelő adatot beszerezni nem sikerült. Megnehezítette a nyomozást az is, hogy igen kevés helyi és személyi ismerettel rendel- keztem, mert alig pár hónapja szolgáltam ezen Őrsön. Ugy határoztam, hogy szolgálatból bevonulunk.

Bevonulbba utunk a káros üzlete előtt vezetett el. Egy gondolatom támadt. Megzézük a káros pincéjét, hátha volna ott olyan hasonló hordó, mint amilyenek az elloptottak. Ugyanekkor arra is gon- doltam, hogy ha az elloptott hordókat a tettesek meg is semmisítették, azok vasabroncsait valószínűleg megtartották. Ismertem ugyanis a fa- lusi nép szokásait, hogy vastárgyakat-abroncsot stb. előszeretettel gyűjt, mert azokat gazdaságukban felhasználják. Közöltem elgondolásom a járőrtársammal.

A kereskedő éppen otthon volt s készséggel állt rendel- kezésemre. Megmutatta a pincét, amelyben több kisebb-nagyobb üres pá- linkáshordó volt. Érttem, mutasson nekem olyan hordót, mely az ellopt- takkal azonos, vagy azokhoz hasonló. Mutatott is több hasonló hordót. Alaposan megnéztem a hordókat, azok abroncsait is és mindjárt megállá- pitottam, hogy az utóbbiak mind gyári készítésűek. Kértem a káros, hogy adjon nekem a hasonló hordókról két abroncsot. Ő mindjárt le is vette azot és átadta nekünk. Közöltem ezután járőrtársammal, hogy visszamegyünk a községházára a nyomozás tovább folytatása végett. Oda érkezésünk után a jegyzetől két bizalmi egyént kértem s azokkal együtt mentünk az ügyben gyanúsítható személy lakására házkutatás megtartá- sa végett.

A házkutatást az udvaron volt mellékhelyiségekben kezd- tük. His idő múltán a baromfiólból 4. drb. hasonló méretű és gyártmá- nyu hordóabroncs került elő. Mindjárt láttam, hogy azok szegecselése is gyárimunka volt. A baromfió után az udvaron levő szalmakazal át- k tatása következett. A szalma elrakása után, a kazal fenekén még 14 drb. azonos abroncsot találtunk. Ezekután megkérdeztem a porta tulaj- donosát, hogy honnan valók az előtalált abroncsok és azokat honnan szereztek. Azt válaszolta, hogy a fia találta valahol és hazahozta, mivel azokat a gazdaságukban szekerjavítás stb. céljaira felhasznál- hatják. Miért tették a szalmakazal alá? Erre pedig az volt a válasz, hogy az udvaron hanyódtak és a szalmát úgy rakták rá.

Kiérdezés végett a gyanúsítottat és atyját a községhá- zára rendeltem. Aznap a gyanúsított és az általa megnevezett két tet- testársa kikérdezésével voltam elfoglalva s 22 órakor hazaküldtem az- zal, hogy másnap reggel kikérdezésüket tovább folytatom s e célból 6

örakor mind jelenjenek meg a Községházán. Kikérdezésük folyamán 1. sz. gyanusított, a porta tulajdonosának fia, akinél hazkutatót tartotunk, elmondta, hogy az év tavaszán egyik este megbeszéltek az általa már megnevezett két barátjával, hogy valahonnan pálinkát szereznek. Pénzük nem volt, megpróbálják hát kinyitni X. kereskedő borospincéjének lakatját. Ott van pálinka hordószámra, mert a kereskedő mindég onnan hordja azt fel az üzletbe eladás végett. Ha tényleg találnak ott hordó-pálinkát, néhány kisebb hordóval elvisznek onnan és a község határában, az uradalom burgonyaföldjén elrejtik. A burgonya indája elég nagy már és, ha a barázdába teszik, be is tudják takarni. Senki nem keresi azokat ott.

Az nap éjjel 24-1 óra közötti időben elmentek a sértett borospincéjéhez. Kis ideig figyeltek, hogy a kereskedő alszik-e már? Mikor erről meggyőződtek, ő a magával vitt meghajlitott szeggel a lakatot kinyitotta, azután ketten a pincébe mentek, míg a harmadik kint figyelt. A pincében három kisebb hordó pálinkát kiválasztottak és azokat kivitték onnan. Ő a pinceajtó lakatját visszazarta és azután mindegyikük egy-egy hordót a vállára vett s azokat az uradalom burgonyaföldjén, a burgonyatábla közepén a barázdában elrejtették. Azután hazamentek lakásaikra. A hordókra tiz napig rá sem néztek, mert tudták, hogy azokat a csendőrök keresik. Ez idő eltelté után esténként kimentek a hordókhoz, ott iszogattak és üvegekben haza is vittek pálinkát. Amikor pedig a pálinka kifogyott, a hordókat széjjelszedték s annak dongáit, valamint a bronzait az 1. sz. gyanusított lakására vitték. A dongákat eltűzeltek, az a bronzot azért tartották, mert azoknak a gazdaságukban hasznát veszik. A másik két gyanusított a fentiekkel egyezően adta elő a cselekmény elkövetését.

A helyszínen bemutatták a lakat kinyitását és azon helyet is, ahol a hordókat annak idején elrejtették.

A nyomozás befejezése után még beszélgettem a gyanusítottakkal. Megkérdeztem többek között azt is, hogy ebben az ügyben már több járőr is kikérdezte őket, miért nem mondták el az esetet azoknak ugyan úgy, mint nekem? Egyöntetűen azt felelték, hogy: "Igaz, több esetben megkérdeztek bennünket, de nagyon szigorúan bántak velünk a így nem voltunk hajlandók megmondani, hogy a pálinkát elvittük. Ha olyan szépen bántak volna velünk előzőleg, mint a törm. ur, akkor azoknak is megmondottuk volna."

A fenti eset tehát kiderült. Sajnos a pálinkát már nem lehetett feltalálni, mert azt gyanusítottak elfogyasztották. A megtalált a bronzok és gyanusítottak beismerése alapján a nyiregyházai kir. bíróság ítéletet hozott és az 1. sz. gyanusítottat 8 hónapi, a másik két tettestársát 6-6 hónapi fegyházbüntetésre ítélte.

Megjegyzésem a fentirt esethez csak amyi, hogy nem mind-egyik gyanusítottal lehet túl szigorúan foglalkozni. Hosszu gyakorlati tapasztalatom alapján az is bebizonyosodott, hogy a nyomozó járőrnek meg kell látnia, hogy fellépése milyen hatást vált ki a gyanusítottból és ahhoz mérni a vele való további foglalkozást. Ezt igazolja a fentirt ügy nyomozása és a gyanusítottak nyilatkozata.

Nagy főtörm. Kanada.

-o-o-o-

MÁJUSI GONDOLATOK.

Az alábbiakban egyik tengerentúl élő bajtársunk gondolatait közöljük eredetben, aki azokat Sao-Paulóban egy barátságos honfitársi összejövetelen a jelenlévők nagy tetszése mellett mondotta el. Gondolatai Istenben való rendíthetetlen hitéről és izzó hazaszeretéről tesznek tanubizonyosságot, de emellett báuzdításul szolgálhatnak mindazoknak, akikben talán a hazatérés reménye elhalványult.

"Kedves Honfitársaim, Magyar Testvérek! Mindnyájukat szeretettel köszöntöm. - Május van!... virágos, szép május. Ilyenkor odahaza nyíllnak a rózsák, orgonák, akácok és sok más hazai virágok. Hazza csábító illatukat mintha ide is elhozná a tavaszi szél... A májusi szellőtől a magyar rónák buzatengere hullámszik, amelyből pacsiúrták röpülnek énekelve a magasba, mint figyelők, mintha azt figyelnék, hogy nem-e látják már érkezésünket. Gólyák, fecskék és a többi vándormadarak már megérkeztek, de mi még ezen a tavaszon sem érkeztünk meg... Pedig hív, csalogat a hazai tavasz minden rügye és virága. Üzen a Márpátónak nyugatfelé ölelő hegyláncja és a Hargita, üzen a Dunán, Tisza és az egész magyar föld. Üzen a szenvedő magyar nép, akik

./.

a munkától, a kinczástól meggyőződve, véres verejtékkel a terrorban odahaza sanyalódnak s akik minden nap szeretettel várnak vissza minket, mert minden gondolatuk az Istenhez, a Megváltóhoz és Nyugát felé hozzánk vezet, mert tőlünk várják feltámadásukat, megváltásukat és felszabadításukat. Legyünk készen ezért mindenkor arra, hogy ha eljűn az idő, induljunk el, amerről jöttünk, hogy eljuthassunk a mi drága magyar Hazánkba.

-o-o-o-

Bartó János."

HOZZÁSZÓLÁST KÉRÜNK.

Fenti rovatunkban legutóbb közölt ruhaellátás kérdéséhez való egyik bajtársi hozzászólást az alábbiakban közöljük:

1./ Nézetem szerint a tömegrendszer nem volt rossz, de nem is volt jó.

Előnye volt, hogy a kincstárnak egy bizonyos hasznot jelentett a selejt, valamint a hasznavehetetlen ruha és lábbeli próbacsendőrök részére való kiadásával, illetve azok értékesítése útján.

Bizonyos fokú előnyt jelentett a nyugdíjba ment idősebb csendőröknek is, mert tömeg-vagyonukat a kezeikhez kifizették. Igaz, hogy a nyugdíjba készülőkről már nem igényelték új ruhát, hacsak erre a szemléltető előjárás őket nem kötelezte. En 16 évet szolgáltam a Testületben, de mindég tömegtartozásom volt. Szerettem ugyanis az új ruhát és a csinos ruházattal a Testület hírnevét és tekintélyét is gyarapítani óhajtottam.

2./ Hátránya volt, hogy a selejt ruhaneműt, valamint az ő-szi szemléken hasznavehetetlen selejtnek minősítettettek is a G. tizedekben megbecsülte és az újonnan felvett prb.csök.-nek kiadta, holott az előző tulajdonosnak minden ellenszolgáltatás nélkül kellett azokat beszolgáltatni. Az újonnan felszerelt prb.csö.első tömegvagyonát a kiadott használt és sok esetben már rossz ruházattal kimerítették, sőt még tömegtartozása is keletkezett.

Az én elgondolásom az, hogy a tömegrendszer legyen a múlté, mert amennyi előnye volt, ugyanannyi hátránya is.

A ruházat és lábbelivel való ellátás terén is legyen az a rendszer, mint a fegyverzettel való ellátásban, tehát viselje a kincstár a költségeket. Meg kell állapítani az egyes ruházati cikkek és lábbeli kihordási idejét és annak letelte után maradjanak azok az illető tulajdonában vagy szolgáltatassanak be a kincstári raktárba. A fémruhákat a megállapított viselési időtartam után képezzék az illetők tulajdonát.

3./ Ajánlatos volna nyárára a könnyű szövetből készült, kihajtott nyakkal ellátott ruha rendszeresítése pantalló nadrággal és azonos szövetből készült sapka (szellőző lyukakkal ellátva) viselésére. Lábbeliként fűzős vagy cágos cipő volna rendszeresítendő, az úgynevezett Kaufman-csizma örökre eltörölendő.

Helyi, vasút, hajó stb. ügyeleti szolgálatban zubbony nélküli ing nyakkendővel volna viselendő. Télen Posztó ruha, pantalló vagy csizmanadrág, köppeny szörme gallérral (gépesített alakulatoknál barna bürkabát szörme gallérral), szörmes téli sapka volna viselendő minden csendőr által. Nyakszál viselésének engedélyezése ajánlatos. Téli lábbeliként a pantalló nadrághoz magasszárú vadászcipő, melybe a pantalló alsó részét be lehet fogatni, a csizmanadrághoz pedig bilgeri, vagy hosszuszárú csizma volna rendszeresítendő.

Igen ajánlatos a vízhatlan köppeny és a gummicsizma rendszeresítése is úgy télen, mint nyáron való viselésre, valamint szolgálatban és, szolgálaton kívüli használatra.

A ruházat színé acélzöld, vagy kávébarna lehetne, mert mindkét színű anyagból készült ruha a viselésre úgy télen, mint nyáron alkalmas.

D. B. Toronto.

-o-o-o-

HIREK, KÖZLEMÉNYEK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Nagy Imrét, Magyarország volt miniszterelnökét, végleg eltávolították állásából, sőt a Központi Bizottság tagjai sorából is törölték. Eredetileg kovács-mesterséget tanult és az első háborúban esett orosz hadifogságba s ott csatlakozott a kommunista párthoz. Már 1919-ben is szerepet kapott odahaza, de a rövidéletű kommun bukása után visszaszókött a Szovjetunióba. Újbbeli szerephez 1945 után jutott, de mert nem mindenben engedelmeskedett a Moszkvái parancsát ellenvetés nélkül

teljesítő Rákosinak, a hidegre tették. Sorsa egészen bizonytalan, vajon mikor jut hozzá hasonló sorsra Rákosi már?

Az amerikai "Look" c. folyóirat körkérdésére az U.S.A. lakosságának nagy többsége úgy nyilatkozott, hogy valamennyi kommunistát internálni kellene és megvonni tőlük a polgárjogokat, beleértve a munkához való jogot is. Bár már valóra váltának ezt a közvéleményt odaát, vagy legalább is eltanácsolnák az amerikai kommunistákat Oroszországba, hogy személyesen megizleljék az ottani "paradicsomot".

Az olaszországi kommunista pártot komoly veszteség érte a Fiat műveknél az év márciusában megtartott üzemi választások alkalmával. A párt ugyanis a szavazatoknak csak 39%-t kapta s így az üzemi tanácsban elfoglalt helyük 100-ról 59-re csökkent. A szabad szakszervezetek az eddigi 60 helyett 133 tagságot szereztek. A Fiat műveknél 55.800 munkás és egyéb alkalmazott dolgozik.

Amnesztia rendeletet adott ki a budapesti kormány április 4-én. Az egyik csak belföldi személyekre vonatkozik, míg a másik a jelenleg külföldön tartózkodókra is érvényes. Ez utóbbinál ott van a hiba, hogy csak a határátlépésekre terjed ki és büntetlenséget nem biztosít a kommunisták ellen Nyugaton elkövetett cselekményekre, melyek pedig az otthoni jelenlegi büntetőjog szerint bűncselelményeket képeznek. Így hát az esetleg hazatérők csak megérkezésük után fogják majd megtudni, hogy melyik cselekményük volt az otthoni rendszer ellenes, ennél fogva nagyon is kilátástalan a jelenlegi hazatérés utáni büntetlenség. Annál is kockázatosabb a hazatérés, mert a II. világháború után hozott háborús és népellenes bűncselelményeket megállapító otthoni törvények és rendeletek visszaható erejűek. Ez pedig azt jelenti, hogy bűncselelményt képez ma olyan cselekmény is, ami az elkövetés idején nem képezte azt. A fokozott óvatosság - főként bajtársaink részéről - e tekintetben is nagyon ajánlatos.

Emődön, miskolc közeliében 15 helyen kutatnak olaj után. Az eddigi kísérletek arra engednek következtetni, hogy a Lispénél is sokkal gazdagabb olajmezőkre bukkantak. Vajon lesz-e ideje a Szovjetnek kiszámlányolni ezen újabb magyar olajmezőket is?

A debreceni nagyerdőn, a tüdőgondozó intézet mögötti nagyobb területen modern villa-nyegyed van épülőben az orosz kolónia számára. Az első épületeket már át is adták az oda betelepített oroszoknak s így a debreceniek aggodalommal kísérik figyelemmel azokat az építkezéseket, amelyek a múltév ősze óta ott folynak.

B.A. alhdyg Edmonton, U.J. főtörm. Cleveland, Sz.L.örm. Trenton címre küldött leveleinre hosszabb idő óta nem válaszoltak. Aggódunk miattuk, hogy valami baj érhetette őket s ezután is kérjük, hogy adjanak életjelentés a mielőbbi magukról.

Címünk megváltozására ismételten felhívjuk a figyelmet, mert a cserepéldányokat küldő egyes lapok szerkesztőségél még mindig a régi címünkre irányítják lapjaikat.

H A N D S C H R I F T - K É Z I R A T! ADRES-CIM: B.L. Szerkesztőség
DRIEBERGEN. Arnhemse Bovenweg 28. NEDERLAND.

D R U K W E R K.
P R I N T E D M A T T E R.
P E R I O D I Q U E.
D R U C S A C H E.

Aan Heer
Mr.
Msr.
Herr.

Dr. BELA REKTOR
376 EDDY RD.
CLEVELAND 8. Ohio

MIT FLUGPOST
PAR AVION